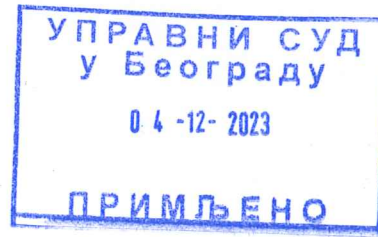

УПРАВНОМ СУДУ

у три примерка за Управни суд
и по један примерак за: председника Управног суда
госпођу Радојку МАРИНКОВИЋ, дипл. правнику,
Републичку изборну комисију,
и за господина Александра ВУЧИЋА, проглашеног
председника Републике Србије
Немањина 9
11000 Београд
predsednik@up.sud.rs, kabinet@up.sud.rs, portparol@up.sud.rs

ПРЕКО ИНТЕРНЕТА СЕ ДОСТАВЉА:

ДРЖАВЉАНИМА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕДИИМА

JP-70/23

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

Председнику Владимиру ОРЛИЋУ и генералном секретару Срђану СМИЉАНИЋУ,
с молбом да овај документ у ПДФу проследи сваком народном посланику, sekretar@parlament.rs

ПРОГЛАШЕНОМ ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ господину Александру ВУЧИЋУ,
predsednik@predsednik.rs, predstavkegradjana@predsednik.rs

РЕПУБЛИЧКОЈ ИЗБОРНОЈ КОМИСИЈИ
rik@parlament.rs, izbori@parlament.rs

УСТАВНОМ СУДУ

Председнику госпођи Снежани МАРКОВИЋ, дипл. правнику,
kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs, sekretar.us@ustavni.sud.rs,

МИНИСТАРСТВУ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

Министру господину Братиславу ГАШИЋУ, info@mup.gov.rs

ВОЈСЦИ СРБИЈЕ

ГЕНЕРАЛШТАБУ ВОЈСКЕ СРБИЈЕ

НАЧЕЛНИКУ ГЕНЕРАЛШТАБА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ генералу Милану МОЈСИЛОВИЋУ, vojska.srbije@gov.rs

СРПСКОЈ ПРАВОСЛАВНОЈ ЦРКВИ

Светом Архијерејском Сабору и Светом Архијерејском Синоду, kp@spc.rs, info@spc.rs,
Рашко-Призренској епархији у егзилу, uredniksrbinakup@gmail.com,

Њ.К.В. ЈУГОСЛОВЕНСКОМ ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИКУ И ПРЕТЕНДЕНТУ НА КРУНУ, ПРЕСТО И ТРОН СРБИЈЕ
господину Александру Петра КАРАЂОРЂЕВИЋУ, pr@dvor.rs,

Предмет: Тужба против Републичке изборне комисије и против њеног Решења 02 Број 013-654/22 од 11. марта 2022. године.

Владавина права се остварује слободним и непосредним изборима, уставним јемствима људских и мањинских права, поделом власти, независном судском влашћу и повиновањем власти Уставу и закону.

Став 2 члана 3 Устава

Судови су самостални и независни у свом раду и суде на основу Устава, закона и других општих аката, када је то предвиђено законом, општеприхваћених правила међународног права и потврђених међународних уговора.

Став 1 члана 142 Устава

Судија је у вршењу судијске функције независан и потчињен само Уставу и закону. Сваки утицај на судију у вршењу судијске функције је забрањен.
Члан 149 Устава

Забрањено је политичко деловање судија.
Став 1 члана 152 Устава

Венецијанска комисија је објавила да судство Републике Србије није независно. Ниједан суд ни Народна скупштина ни Влада нису то оповргли. Председник Републике Александар ВУЧИЋ је био објавио да је за то крив Устав. Народ је на референдуму усвојио Устав 2006. г.. Народ је крив? Председник Републике Александар ВУЧИЋ је руководио противуставном променом Устава као носилац потпуно владајуће изборне листе са 180 од 250 посланичких мандата у Народној скупштини и променом Закона о избору председника Републике месец дана пре расписивања избора. У својству председника Републике је тај нови Закон прогласио пуноважним. У његовом члану 3 је унео нову одредбу да лице делимично лишено пословне способности може да бира председника Републике и да буде бирано за председника Републике ако суд, који је одлучио о делимичном лишењу пословне способности, није утврдио да је неспособно да врши изборно право. Александар ВУЧИЋ је пословно способан за разне послове. На пример, за секретара Српске радикалне странке. Нити је постојао нити постоји човек пословно способан за СВЕ послове. Кандидат за неки посао је обавезан да пружи доказе да је пословно способан за тај посао.

Правни систем Републике Србије захтева да изборна комисија при сваким изборима, у току сваког конкурса, обавезно провери да ли лице пријављено за кандидата за избор испуњава услов става 1 члана 52 Устава да је пословно способно за посао за који се јавља. Одбијање Републичке изборне комисије да то провери за Александра ВУЧИЋА предложеног да буде кандидат за председника Републике је супротно ставу 1 члана 21 Устава да смо сви једнаки пред Уставом и Законом, те је супротно и члану 1 Устава да се Република Србија заснива на владавини права и на социјалној правди.

Ми, својеручно и добровољно потписани, Силвана АРСЕНИЈЕВИЋ, из Крагујевца, Мирослава Антића 2/7, Ксенија БУНДАЛО, из Београда-Вождовац, Струмичка 76/2, Љубомир ГРУЈИЋ, из Београда – Нови Београд, Џона Кенедија 31/15, Јелена ЈОШОВИЋ, из Београда –Звездара, Билце 22, Крунислава МАРЈАНОВИЋ, из Београда – Вождовац, Мајска 17, Душан СТОЈАНОВИЋ, из Суботице, Корзо 9, Милан ТОТАЈ, из Београда-Звездара, Олге Алкалај 3/22, Миливоје ШАКОТА, из Београда-Чукарица, Липа 12, свако у своје лично име, пунолетни држављани Републике Србије с бирачким правом, на основу чланова 1. – 3, 142, 1. и 2. става члана 145, 2. и 3. става члана 194 Устава, смо слободно одлучили да се Управном суду поднесе наша

ТУЖБА

против Републичке изборне комисије и против њеног Решења 02 Број 013-654/22 од 11. марта (Додатак 1) да одбија да провери да ли Александар ВУЧИЋ испуњава уставни услов (став 1 члана 52 Устава) да је пословно способан за председника Републике.

Тужба је дотерана према Решењу Управног суда 7 Ур 70/23 од 03.11.2023. године.

ЦИЉ ТУЖБЕ

Тужба се подноси да би се успоставила слобода народа и државе, њена сувереност и независност, и уставна владавина њоме, тј. власт у складу с Уставом и на основу Устава. Основна препрека сада је Решење 02 Број 013-654/22 од 11. марта 2022. године Републичке изборне комисије којим је одбила да провери да ли Александар ВУЧИЋ испуњава уставни услов из става 1 члана 52 Устава о пословној способности кандидата. Последица тог решења је противуставно проглашење Александра ВУЧИЋА за председника Републике Србије те његово настављено противуставно деловање као исказ његове пословне неспособности да: *све своје снаге посвети очувању суверености и целине територије Републике Србије, укључујући и Косово и Метохију као њен саставни део, као и остваривању људских и мањинских права и слобода, очувању мира и доброг стања свих грађана Републике Србије и да ће савесно и одговорно испуњавати све своје дужности*. Све одредбе те његове двоструке заклетве (став 4 члана 114 Устава), коју је положио народу на Уставу, Српској православној цркви и Богу на Мирослављевом јеванђељу, је драстично кршио, одбацивао и наставио не само да их ниподаштава својим противуставним деловањима и актима већ да истовремено оснажује шћиптарску државу успостављену на Косову и Метохији супротно: Уставу Републике Србије, Повељи Организације Уједињених Нација (ОУН) и Резолуцији СБ УН 1244. Република Србија је у оквиру ФНР Југославије била један од оснивача ОУН. Та Резолуција је и обавезујући међународни акт и део правног система Републике Србије (став 2 члана 16 и став 4 члана 194 Устава). Докази су његова противуставна дела и акта, која су изложена: у нашем Приговору 02 Број 013-654/22-5 од 09.03.2022. г. Републичкој изборној комисији (Додатак 1). Доказ је и његово настављено настојање да се успостави његова противуставна измишљотина „Заједница српских општина“. Њоме покушава да створи утисак у народу да се бори за Србију и Србе и да сакрије истину да њоме потпуно предаје аутономну покрајину Косово и Метохију шћиптарском окупатору. Нови доказ је његово прихватање Француско – Немачког споразума. Да би се то зауставило и цео процес наставио на основу Устава и Резолуције СБ УН 1244 неопходно је да председник Републике Србије буде изабран у складу с Уставом и на основу њега. (Ми се у том смислу обраћамо Управном суду непрекидно од подношења наше Жалбе Уж 26/22 од 12.03.2022. г. поднете у 10:30 у прописаном року који је истицао 14.03.2022. г. у 18:18).

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ТУЖБЕ

Уставна основа

- ❖ Устав Републике Србије од 08.11.2006. године.

Законска основа

- I. Закон о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/2009) у првом делу свог члана 12 одређује да тужени у управном спору јесте орган чији се акт оспорава.
- II. Закон о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/2009) у првом ставу свог члана 14 утврђује да се управни спор може покренути против управног акта који је донет у другом степену.
- III. Закон о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/2011, 49/2013-одлука УС, 74/2013-одлука УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020 и 10/2023 – др. закон) у ставу 3 свог члана 98 одређује да поднесци морају да буду разумљиви и утврђује податке који морају да буду наведени ако их подносе грађани, а нарочито: означавање суда, име и презиме субјекта, пребивалиште или

боравиште, предмет спора, садржину изјаве и потпис подносиоца.

- IV. Закон о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-одлука УС, 74/2013-одлука УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020 и 10/2023 – др. закон) у ставу 4 свог члана 98 одређује да ако изјава садржи захтев, странка је дужна да у поднеску наведе чињенице на којима захтев заснива као и доказе ако је то потребно.
- V. Закон о избору председника Републике ([2022-02-02ZknIzbPrdRpb.pdf](#)) јасно утврђује у члану 5 да изборе спроводе органи који су надлежни за спровођење избора за народне посланике.
- VI. У ставу 2 акта изложеног на <https://www.rik.parlament.gov.rs/tekst/166/nadleznost-obaveze-i-ovlasčenja.php> Републичке изборне комисије о њеним надлежностима се утврђује да је она надлежна за спровођење избора за председника Републике.
- VII. У тачки 1 другог дела истог тог акта о овлашћењима и обавезама Републичке изборне комисије јасно се утврђује да се Републичка изборна комисија стара о законитом спровођењу избора.

Разлози за подношење тужбе и докази њене оправданости

- 1) Тужба се подноси против Републичке изборне комисије зато што Републичка изборна комисија не само да за Александра ВУЧИЋА није проверила услов става 1 члана 52 Устава да лице може да буде бирано (за неки посао) ако има пословну способност (за тај посао) већ и зато што је одбила да то провери. Она је одбила да се стара о законитом спровођењу избора. Руководила је незаконитим, неуставним, спровођењем избора. Устав у ставу 1 свог члана 52 примењен на избор председника Републике јасно и изричито захтева да кандидат за председника Републике треба да има пословну способност за председника Републике Србије. Републичка изборна комисија је одбила да провери и огласила се немеродавном да провери да ли Александар ВУЧИЋ има пословну способност за председника Републике Србије те га је незаконито, противуствано, прихватила за председничког кандидата и његово име уписала у изборну листу председничких кандидата и у гласачки листић.
- 2) Тужба се подноси против Републичке изборне комисије и зато што Републичка изборна комисија и своје првостепено решење 02 Број 013-654/22 од 09. марта 2022. године (Додатак 2) није објавила у одговарајућој листи, а наш Приговор 02 Број 013-654/22-5 од 09.03.2022. г. (Додатак 1) је објавила у списку под насловом: „ИЗБОРИ ЗА НАРОДНЕ ПОСЛАНИКЕ“ (Додатак 3). Није пре избора била поставила листу приговора под насловом: „ИЗБОРИ ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ“! На тај начин је наш Приговор сакрила од нас, од свих кандидата за председника Републике, од свих бирача, од средстава јавног обавештавања и од целе јавности да би створила утисак да није било приговора на њено прихватање Александра ВУЧИЋА за председника Републике. (Он је у свом првом интервјуу после избора био изјавио да није било приговора на решење Републичке изборне комисије да га прихвата за кандидата за председника Републике.)
- 3) Тужба се подноси и против Решења 02 Број 013-654/22 од 11. марта 2022. године Републичке изборне комисије (Додатак 4) зато што је оно нераздвојиво од Републичке изборне комисије јер је то њено дело, она је његов аутор; зато што је било основа за неуставно, незаконито одвијање целог даљег процеса избора председника Републике: уписивање имена Александра ВУЧИЋА у списак кандидата за председника Републике Србије, потом у гласачки листић стварајући утисак целој јавности да је то уставно и законито; зато што је на основу тога он добио највећу подршку бирача и био противуствано и противзаконито проглашен за изабраног

председника Републике, те на основу тога је и Народна скупштина одржала посебну седницу да би он на њој прочитао заклетву председника Републике (став 4 члана 114 Устава), коју је Народна скупштина прихватила и огласила као заклетву председника Републике. Од тада Александар ВУЧИЋ и у земљи и у иностранству се представља и иступа, потписује домаћа и међународна документа у својству председника Републике! И сада!

- 4) Одбијање Републичке изборне комисије да то провери за Александра ВУЧИЋА предложеног да буде кандидат за председника Републике је супротно ставу 1 члана 21 Устава да смо сви једнаки пред Уставом и Законом, те је супротно и члану 1 Устава да се Република Србија заснива на владавини права и на социјалној правди и ставу 2 члана 3 Устава да је власт обавезна да се повинује Уставу и закону.
- 5) Пошто је Републичка изборна комисија аутор њеног Решења 02 Број 013-654/22 од 11. марта 2022. године (Додатак 4) зато она сноси сву одговорност за то њено решење и зато се тужба односи и на Републичку изборну комисију и на то њено решење јер је неодвојиво од ње.
- 6) Републичка изборна комисија је то решење засновала на свом тврђењу да није обавезна да то проверава јер је, по њеном тврђењу, правна претпоставка да свако лице има пословну способност (за председника Републике у овом случају)! Свака претпоставка, па било она и правна, подлеже провери. Када Устав утврђује да свако лице има одређено право на нешто онда Устав то јасно исказује. Пример је став 1 члана 37 Устава који гласи: „Свако лице има правну способност“. То тврђење Републичке изборне комисије је супротно ставу 1 члана 52 Устава, који јасно утврђује да нема свако лице пословну способност зато што, поред држављанства и пунолетства, Устав захтева да лице треба да има и пословну способност. Пословна способност се захтева за посао за који се лице јавља или предлаже као кандидат, а не за било који посао. У овом контексту се захтева пословна способност за председника Републике Србије да делује у складу с његовим обавезама утврђеним у члановима 1, 3, 4, 109, 111, 112, 114, 115 и 200 Устава. Такође утврђеним и ставом 1 члана 141 који ограничава права председника Републике као лица које командује Војсци Србије јер утврђује да је она под демократском и цивилном контролом.
- 7) Републичка изборна комисија је, без утврђивања његове пословне способности за председника Републике Србије, незаконито, противуставно, прогласила Александра ВУЧИЋА за легитимног кандидата за председника Републике Србије.
- 8) Републичка изборна комисија је тврдила на страни 2 њеног Решења 02 Број 013-654/22 од 11. марта 2022. године (Додатак 4) да јој је, уз предлог да Александра ВУЧИЋА прихвати за председничког кандидата, достављена сва законом прописана, правно ваљана документација.

То није истина јер јој предлагач није доставио доказ пословне способности кандидата Александра ВУЧИЋА за председника Републике, а што захтева став 1 члана 52 Устава.

- 9) Други пасус на страни 3 Решења 02 Број 013-654/22 од 11. марта 2022. године (Додатак 4) Републичке изборне комисије није применљив на Александра ВУЧИЋА јер ниједан суд њега није лишио пословне способности у општем смислу пошто је он пословно способан за разне послове, на пример да буде и (противуставни) председник Републике и председник политичке странке и носилац изборне листе и да паралише све државне институције да изврше контролу његовог рада према ставу 2 члана 4 Устава и према ставу 1 члана 21 Устава. ! Пошто нико није

пословно способан за све послове, то значи да сваки човек није пословно способан за неки посао. Зато се став 1 члана 52 у овом случају односи на посао председника Републике. То тврђење Републичке изборне комисије служи да она избегне да провери да ли је Александар ВУЧИЋ пословно способан да буде председник Републике. Александар ВУЧИЋ је прогласио нови Закон о избору председника Републике месец дана пре расписивања избора да не би могло да се од суда добије одговор на захтев да суд испита пословну способност Александра ВУЧИЋА за председника Републике. Пошто је Републичка изборна комисија дужна да се стара о законском спровођењу избора, и пошто је одбила да разматра поднете наше доказе у нашем Приговору (Додатак 1) да је Александар ВУЧИЋ добровољно својим противустваним делима и актима и својим неизвршавањима уставних дужности председника Републике доказивао, доказао и наставио да доказује да је пословно неспособан за председника Републике, и пошто је себе огласила да није меродавна да оцењује пословну способност Александра ВУЧИЋА, а без доказа његове пословне способности није имала ни уставно ни законско право да га прихвати за председничког кандидата, онда је била обавезна да од предлагача Александра ВУЧИЋА за председника Републике тражи да допуне своју документацију да у потпуности задовољи уставни и законски захтев да докаже да је Александар ВУЧИЋ пословно способан. Она то није учинила. Прогласила га је без задовољавања тог битног, трећег, уставног и законског услова. По том њеном ставу сваки пунолетан држављанин Републике Србије задовољава њене услове да буде председник Републике. Њено тврђење да је „у свему испоштовала законску процедуру за кандидата за председника Републике“ је зато нетачно и неистинито.

10) У следећем, трећем, ставу на страни 2 њеног Решења 02 Број 013-654/22 од 11. марта 2022. године (Додатак 4) Републичка изборна комисија погрешно тврди „да се пословна способност, као основно људско право, стиче пунолетством и не доказује се, већ представља правну претпоставку да свако рођено лице које наврши 18 година живота има пуну пословну способност“... Способност није право него својство, особина. Свака претпоставка је подложна провери, па и правна. Посебно што по овом питању Устав то не признаје. Када Устав признаје човеку неко право онда то јасно искаже. Пример је став 1 члана 37. Он гласи: „Свако лице има правну способност“. Да Устав признаје пословну способност сваком лицу он би то тако исказао као у ставу 1 свог члана 37. Међутим, Устав јасно указује да нема свако лице пословну способност за сваки посао кад каже у ставу 1 свог члана 52: „Сваки пунолетан, пословно способан држављанин Републике Србије има право да бира и буде биран.“ То прихвата и члан 3 Закона о избору председника Републике. Зато сваки кандидат за посао за који се пријављује, односно сваки предлагач неког човека за неки посао, је обавезан да пружи доказе да је тај човек пословно способан за тај посао.

Тај став Републичке изборне комисије, као наслеђе из комунистичких/социјалистичких Југославија и њених република, је пословну способност замењивао оданошћу Комунистичкој/Социјалистичкој партији, а сада оданошћу, послушношћу, носиоцу изборне листе или председнику политичке странке.

Чињеница да Републичка изборна комисија сматра да може, да сме, да има право, да прихвати неко лице за кандидата за председника Републике без утврђивања да је пословно способан за председника Републике, поставља питање: Ко је проверио и утврдио да је сваки члан Републичке изборне комисије пословно способан да извршава дужности и обавезе законски и уставно прописане за њеног члана?

Републичка изборна комисија је у овом пасусу побркала правну способност с пословном способношћу што доказују први ставови чланова 37 и 52 Устава! Зато је оправдано претходно питање.

11) У четвртом пасусу на страни 3, Републичка изборна комисија поистовећује правну претпоставку са чињеницом! Ни Устав у ставу 1 свог члана 52 не признаје ту претпоставку као чињеницу, ни Закон о избору председника Републике у свом члану 3.

У истом пасусу Републичка изборна комисија констатује: „и да правни систем Републике Србије не познаје институт потврде о пословној способности, имајући у виду већ речено да се правне претпоставке не доказују.“ Браво на признању да су чланови Републичке изборне комисије изабрани без доказа њихове пословне способности да буду чланови Републичке изборне комисије!

Међутим то признање показује да чланови Републичке изборне комисије или не познају правни систем Републике Србије или се он не поштује при избору људи за чланове Републичке изборне комисије. Наиме, правни систем Републике Србије захтева од сваког кандидата за неки посао да поднесе доказе своје пословне способности за тај посао. То важи већ од деце у основној школи до кандидата за израду докторске дисертације што се доказује стеченим сведочанствима или дипломама; од службеника за одржавање чистоће до кандидата за члана Српске Академије Наука и Уметности. По том ставу Републичке изборне комисије то не важи за избор њених чланова и за избор председника Републике (а можда и за избор народног посланика и члана Владе) иако важи за избор лица за судију.

12) У првом пасусу на страни 4 Републичка изборна комисија наводи да у нашем Приговору (Додатак 2) ... „нису наведени бројеви телефона и адресе за пријем електронске поште свих подносилаца приговора, што у смислу члана 151. став 2. Закона о избору народних посланика представља основ за одбацивање приговора.“! Тај став Закона је супротан ставовима 1 и 3 члана 21 Устава о једнакости свих пред Уставом и законом и о забрани дискриминације. Наиме, не постоји нити сме да постоји, закон који обавезује сваког држављанина Републике Србије да има телефон, да има електронску адресу (еадресу) и да мора да их користи! Један од потписника Приговора их није имао. Такав став Републичке изборне комисије је срамотан и због своје нељудскости, нечовечности, нехуманости. Он показује бирократску немилосрдност и апсолутизам формализма који одбацује суштину у правним пословима. Такви државни органи, као што испољава тај став Републичке изборне комисије, не знају за социјалну правду, за људска права и слободе, што су међу темељима Републике Србије: члан 1 Устава! На основу чега је Републичка изборна комисија сматрала да свих девет потписника Приговора имају телефон и да користе електронску пошту? У овом случају један потписник није имао ни телефон нити је користио електронску пошту. Четворо од девет потписника су били уписали све своје податке, а осталих четворо нису уписали бројеве својих телефона и своје еадресе јер нису знали да је то обавезно. С обзиром на такву строгост Републичке изборне комисије према потписницима шта да се примени на њу саму, Републичку изборну комисију због њеног непоштовања свог задатка ради ког је образована: да осигура законито одвијање изборног процеса?

ЗАКЉУЧАК

Републичка изборна комисија је дозволила и руководила неуставно и незаконито кандидовање Александра ВУЧИЋА за председника Републике и одвијање процеса за избор председника Републике. То доказују и њено решење (Додатак 4) и њено сакривање, нашег Приговора и тог њеног Решења да се тај приговор одбија, међу приговоре за кандидовање народних посланика (Додатак 3)!

То сакривање тих докумената од потписника Приговора, од свих председничких кандидата, од

свих медиа, од целе јавности доказује њену одлучност да Александар ВУЧИЋ мора неизоставно да буде председник Републике макар то било и на неуставан и незаконит начин.

Републичка изборна комисија је после избора незаконито, противуствано прогласила Александра ВУЧИЋА за изабраног председника Републике Србије!

Републичка изборна комисија је свесно незаконито, неуставно, водила процес избора председника Републике Србије да Александра ВУЧИЋА противуствано прогласи за изабраног председника Републике Србије. Он је то прихватио без двоумљења, прочитао председнику заклетву (став 4 члана 114 Устава) и, такође без двоумљења, наставио да делује супротно њој.

То је омогућило Александру ВУЧИЋУ да сада потпуно самовољно, противуствано, приватизује изборе за народне посланике и да их подвргне својој амбицији развоја идолопоклонства према њему. Докази су следеће његове изјаве у току његовог бесправног противустваног учешћа у својству председника Републике у кампањи за избор народних посланика:

„Да победимо заједно јер су ово одсудни избори. Одсудни избори. Одсудни избори ће бити 17. децембра. И тог 17. децембра да нема опуштања. Тог 17. децембра да радите и да их победите, и да их победимо сви заједно! И да их победимо убедљивије него икада! И да им покажемо да не могу да сруше Србију! Ни својим лажима, ни својим неистинама! Ни било чиме!“ ... „Предаја није опција. Наставићемо ми европским путем, али ћемо чувати наше пријатеље. Чуваћемо Косово и Метохију као део Србије и никоме никада нећемо дати нашу Србију. Нека живи Српска напредна странка. Живела Србија!“

Део говора Александра ВУЧИЋА, у својству председника Републике Србије, скупу Српске напредне странке, Шабац, 21.10.2023. г. Објављено је на интернету на адреси:

<https://www.youtube.com/watch?v=JN-SU1gUv4I> од 19:40 до краја.

„Они траже да ја не учествујем у кампањи. А ја баш хоћу да учествујем у кампањи!“

Исечак из интервјуа Александра Вучића за “Nacionalni DNEVNIK”. Објављено на иадреси:

<https://www.youtube.com/watch?v=2M047qrGLUI&t=834s> од 13:40 до 13:47.

У емисији „Euronews“: <https://www.youtube.com/watch?v=WsGTOip-P3c> је приказан део говора Александра ВУЧИЋА у коме се, између осталог, он обраћа народу речима:

„И зато људи да знају када гласају, да не гласају само за листу посланика већ да гласају и за свог Председника, да гласају за или против мене баш онако како то они кажу.“

Александар ВУЧИЋ је сва три пута говорио у својству председника Републике Србије. Тиме је својим говорима вишеструко деловао супротно следећим уставним одредбама:

1. **Продубио је раздор у народу.** Деловао је супротно члану 111 Устава да председник Републике изражава државно јединство. Он нити изражава нити може да изражава државно јединство. Није способан да испуњава прву дужност председника Републике. Супротно је деловао и наставља да делује супротно и члану 114 Устава да је председник Републике дужан да брани: Устав, људска права и слободе, Косово и Метохију у оквиру Републике Србије, њену сувереност и целовитост територије.
2. **Јавно је подржао једну политичку странку - Српску напредну странку-омаловажавајући друге странке и њихове чланове.** Њу је привилеговао ауторитетом и значајем статуса председника Републике. Остале је дискриминисао. Деловао је супротно:

2.а) ставу 1 члана 21 Устава о једнакости свих пред Уставом и законом.

2.б) ставу 3 члана 21 Устава о забрани дискриминације. Спроводи друштвену неправду.

Није способан да се као председник Републике повинује Уставу, што захтева став 2 члана 3 Устава.

3. **Одбацио је став члана 1 Устава да је Република Србија заснована на социјалној правди.**
4. **Тврди да је Српска напредна странка једина у Републици Србији која треба да буде на челу државе и да води државну политику. Делује супротно последњем ставу члана 5 Устава да ниједна странка не може непосредно вршити власт, нити је потчинити себи.**
5. **Деловао је супротно последњем ставу члана 3 Устава да власт мора да се повинује Уставу и закону.**
6. **Срушио је владину права супротно члановима 1 и 3 Устава који одређују да је она један од темеља Републике Србије и основа Устава.**
7. **Потврдио је своју потпуну пословну неспособност да буде председник Републике Србије.**
8. **Потврдио је да није председник Републике Србије: не испуњава кључан услов става 1 члана 52 Устава.**
9. **Узурпира положај председника Републике; као противуставно проглашени њен председник је противуставно распустио Народну скупштину и расписао изборе за народне посланике по противуставном Закону о избору народних посланика, а да би водио кампању пре свега за себе лично. Одузео је сувереност од грађана што је изричито забрањено ставом 2 члана 2 Устава.**

Устав у свом члану 37, став 1, јасно утврђује да свако лице има правну способност. Правна способност није исто што и пословна способност. Устав то јасно разликује својим члановима 37 и 52.

Републичка изборна комисија је побркала правну и политичку способност човека.

Устав у ставу 1 свог члана 52 изричито захтева да кандидат има пословну способност (јасно је да је то за посао за који се пријављује, а у овом контексту, за председника Републике Србије). Пошто је Републичка изборна комисија погрешно и противуставно поистоветила пословну и правну способност, поставља се питање да ли њени чланови имају пословну способност за вршење дужности члана Републичке изборне комисије и ко је утврдио да је имају? Ако је имају, значи да су свесно изборе за председника Републике спровели незаконито. Ако је немају онда нису меродавни да се старају о законитом спровођењу избора за председника Републике Србије.

Последице одуговлачења да се донесе одлука о неуспелим изборима за председника Републике Србије одржаним 03.04.2022. г. су растуће катастрофалне по Републику Србију и цело њено становништво, које тога још није свесно. Ако оно није, дужност је Управног суда да буде свестан, савестан и да правично поступи по истини, по судијској заклетви, по закону

и Уставу да би заштитио народ и државу од растуће самовољне противуставне владавине Александра ВУЧИЋА и да створи могућност за опоравак државе и народа.

Све претходно изложено нам налаже да захтевамо следеће обештећење.

ЗАХТЕВИ ЗА ОБЕШТЕЋЕЊЕ

Од судија Управног суда се очекује да покажу да имају пословну способност да у складу с члановима 1 – 4, 52, 142 и 149 Устава донесу коначно решење да је Републичка изборна комисија изборе одржане 03.04.2022. г за председника Републике Србије спровела незаконито, противуставно и зато да прихвати следеће захтеве за обештећење:

1. Распушта се Републичка изборна комисија и утврђује се пословна неспособност сваког њеног члана да буде члан Републичке изборне комисије јер су решење (Додатак 4) донели једногласно.
2. Избори за председника Републике Србије одржани 03.04.2022. г. се проглашавају неуспелим, неважећим и поништавају.
3. Проглашава се да Александар ВУЧИЋ није председник Републике Србије и да не може да иступа у својству председника Републике Србије ни у земљи ни у иностранству.
4. На основу члана 120 Устава дужности и функције председника Републике Србије преузима да извршава председник Народне скупштине Републике Србије.
5. Сви одговарајући органи безбедносних снага Републике Србије су дужни да обезбеде:
 - а) потпуну сигурност Александру ВУЧИЋУ и његовој породици,
 - б) потпуно спровођење тачке 3.
6. Народна скупштина је обавезна да изборне законе усклади с Уставом, потом да распише изборе за председника Републике Србије и спроведе их у складу с Уставом и на основу Устава.
7. Председник Народне скупштине као вршилац дужности председника Републике Србије да распише изборе за народне посланике по новом Закону о избору народних посланика који Народна скупштина донесе у складу с Уставом и на основу њега.
8. Сва акта и сви споразуми које је противуставно усвајао, доносио, прихватао, потписивао Александар ВУЧИЋ у својству председник Републике Србије проглашавају се неважећим, ништавним и поништавају се.

ДОДАЦИ

1. Решење Републичке изборне комисије 02 Број 013-654/22 од 09.03.2022. г.
2. Приговор групе грађана 02 Број 013-654/22-5 од 09.03.2022. г.
3. Листа приговора и решења Републичке изборне комисије: „ИЗБОРИ ЗА НАРОДНЕ ПОСЛАНИКЕ“ објављена на <https://www.rik.parlament.gov.rs/tekst/42216/.php>, а преузета 16.03.2022. г.
4. Решење Републичке изборне комисије 02 Број 013-654/22 од 11.03.2022. г.

ПОТПИСНИЦИ

Наша имена и адресе су дати на почетку овог документа.

Ми смо своје личне податке својеручно исписали и потписали на следећим страницама.

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Тужбу Управном суду
против Републичке изборне комисије и против њеног Решења 02 Број 013-654/22 од

11. марта 2022. године:

СТАВКЕ ОЗНАЧЕНЕ ЗВЕЗДИЦОМ * ОБАВЕЗНО ТАЧНО ПОПУНИТИ:

* ИМЕ: Силвана

* ПРЕЗИМЕ: Арсенијевић

* УЛИЦА И БРОЈ: Мирослава Антића 2/7

* ПОШТАНСКИ БРОЈ И МЕСТО СТАНОВАЊА: 34000 Крагујевац

* ДРЖАВА: Република Србија

* ЕАДРЕСА („ИМЕЈЛ“): silvanaarsenijevic@gmail.com

* СВОЈЕРУЧНИ ПОТПИС: *Силвана Арсенијевић*

КОМЕНТАР:

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Тужбу Управном суду
против Републичке изборне комисије и против њеног Решења 02 Број 013-654/22 од
11. марта 2022. године:

СТАВКЕ ОЗНАЧЕНЕ ЗВЕЗДИЦОМ * ОБАВЕЗНО ТАЧНО ПОПУНИТИ:

* ИМЕ: Ксенија

* ПРЕЗИМЕ: Бундало

* УЛИЦА И БРОЈ: Струмичка 76/2

* ПОШТАНСКИ БРОЈ И МЕСТО СТАНОВАЊА: 11000 Београд

* ДРЖАВА: Република Србија

* ЕАДРЕСА („ИМЕЈЛ“): ksenijab555@gmail.com

* СВОЈЕРУЧНИ ПОТПИС:

Ксенија Бундало

КОМЕНТАР: Устав је једина брана да закон мора да буде у корист народа и државе.

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Тужбу Управном суду против Републичке изборне комисије и против њеног Решења 02 Број 013-654/22 од 11. марта 2022. године:

СТАВКЕ ОЗНАЧЕНЕ ЗВЕЗДИЦОМ * ОБАВЕЗНО ТАЧНО ПОПУНИТИ:

* ИМЕ: *Љубомир Т.*

* ПРЕЗИМЕ: *ГРУЈИЋ*

* УЛИЦА И БРОЈ: *Џона КЕНЕДИЈА 31/15*

* ПОШТАНСКИ БРОЈ И МЕСТО СТАНОВАЊА: *11070 БЕОГРАД*

* ДРЖАВА: *РЕПУБЛИКА СРБИЈА*

* ЕАДРЕСА („ИМЕЈЛ“): *ustav.srbije@gmail.com*

* СВОЈЕРУЧНИ ПОТПИС: *Љубомир Грујић*

КОМЕНТАР:

Попуњен лист са својим личним подацима и својеручним потписом послати у 7 (седам) оригинална примерка, као додатак писму Уставном суду, да стигне до 11:00 у петак 01.12.2023. г. на поштанску адресу: Љубомир Т. ГРУЈИЋ, Џона Кенедија 31/15, 11070 Београд или лично предати пошиљаоцу овог еписма по договору најкасније у недељу 03.12.2023 до 22:00.

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Тужбу Управном суду против Републичке изборне комисије и против њеног Решења 02 Број 013-654/22 од 11. марта 2022. године:

СТАВКЕ ОЗНАЧЕНЕ ЗВЕЗДИЦОМ * ОБАВЕЗНО ТАЧНО ПОПУНИТИ:

* ИМЕ: Јелена

* ПРЕЗИМЕ: Јошовић

* УЛИЦА И БРОЈ: Билице 22

* ПОШТАНСКИ БРОЈ И МЕСТО СТАНОВАЊА: 11126 Београд-Звездара

* ДРЖАВА: Република Србија

* ЕАДРЕСА („ИМЕЈЛ“): jesk34@yahoo.it

* СВОЈЕРУЧНИ ПОТПИС: Ј. Јошовић

КОМЕНТАР:

Попуњен лист са својим личним подацима и својеручним потписом послати у 7 (седам) оригинална примерка, као додатак писму Уставном суду, да стигне до 11:00 у петак 01.12.2023. г. на поштанску адресу: Љубомир Т. ГРУЈИЋ, Џона Кенедија 31/15, 11070 Београд или лично предати поштиоцу овог еписма по договору најкасније у недељу 03.12.2023 до 22:00.

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Тужбу Управном суду
против Републичке изборне комисије и против њеног Решења 02 Број 013-654/22 од
11. марта 2022. године:

СТАВКЕ ОЗНАЧЕНЕ ЗВЕЗДИЦОМ * ОБАВЕЗНО ТАЧНО ПОПУНИТИ:

* ИМЕ: Крунислава

* ПРЕЗИМЕ: Марјановић

* УЛИЦА И БРОЈ: Мајска 17

* ПОШТАНСКИ БРОЈ И МЕСТО СТАНОВАЊА: 11000 Београд

* ДРЖАВА: Република Србија

* ЕАДРЕСА („ИМЕЈЛ“): krunamarjanovic@gmail.com

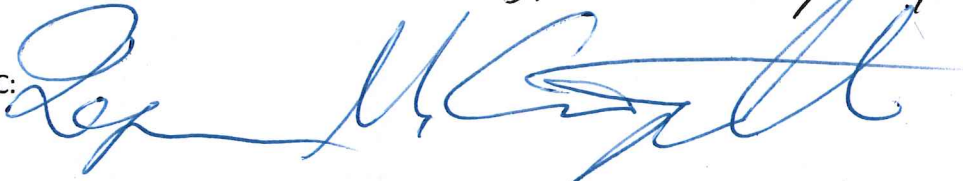
* СВОЈЕРУЧНИ ПОТПИС:

КОМЕНТАР:

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Тужбу Управном суду против Републичке изборне комисије и против њеног Решења 02 Број 013-654/22 од 11. марта 2022. године:

СТАВКЕ ОЗНАЧЕНЕ ЗВЕЗДИЦОМ * ОБАВЕЗНО ТАЧНО ПОПУНИТИ:

* ИМЕ: Душан М.
* ПРЕЗИМЕ: СТОЈАНОВИЋ
* УЛИЦА И БРОЈ: Корзо 91
* ПОШТАНСКИ БРОЈ И МЕСТО СТАНОВАЊА: 2401 Сусретница
* ДРЖАВА: СРБИЈА
* ЕАДРЕСА („ИМЕЈЛ“): DUSAN.MSTOJANOVIC@upds.rs, rs
* СВОЈЕРУЧНИ ПОТПИС:

КОМЕНТАР:
ПОШТАРИ УТРАЈКУЈУ И ШАЊЕМ
ЕЛЕКТРОНСКОМ ПОШТОМ И
ПОСТ ЕКСПРЕСОМ И КОДА
СТУПНЕ У БЕОГРАД СТИЊЕ

Попуњен лист са својим личним подацима и својеручним потписом послати у 7 (седам) оригинална примерка, као додатак писму Уставном суду, да стигне до 11:00 у петак 01.12.2023. г. на поштанску адресу: Љубомир Т. ГРУЈИЋ, Џона Кенедија 31/15, 11070 Београд или лично предати пошиљаоцу овог еписма по договору најкасније у недељу 03.12.2023 до 22:00.

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Тужбу Управном суду
против Републичке изборне комисије и против њеног Решења 02 Број 013-654/22 од
11. марта 2022. године:

СТАВКЕ ОЗНАЧЕНЕ ЗВЕЗДИЦОМ * ОБАВЕЗНО ТАЧНО ПОПУНИТИ:

* ИМЕ: Милан

* ПРЕЗИМЕ: Тотај

* УЛИЦА И БРОЈ: Олге Алкалај 3

* ПОШТАНСКИ БРОЈ И МЕСТО СТАНОВАЊА: 11000 Београд

* ДРЖАВА: Република Србија

* ЕАДРЕСА („ИМЕЈЛ“): milantotaj55@gmail.com

* СВОЈЕРУЧНИ ПОТПИС:

КОМЕНТАР:

Потписујем лично, само у своје име, слободном својом вољом, Тужбу Управном суду против Републичке изборне комисије и против њеног Решења 02 Број 013-654/22 од 11. марта 2022. године:

СТАВКЕ ОЗНАЧЕНЕ ЗВЕЗДИЦОМ * ОБАВЕЗНО ТАЧНО ПОПУНИТИ:

* ИМЕ: MILIVOJE

* ПРЕЗИМЕ: ЗАКОТА

* УЛИЦА И БРОЈ: LIPA 12/9

* ПОШТАНСКИ БРОЈ И МЕСТО СТАНОВАЊА: МОЗО БЕОГРАД

* ДРЖАВА: SRBIJA

* ЕАДРЕСА („ИМЕЈЛ“): milivoje.zakota@gmail.com

* СВОЈЕРУЧНИ ПОТПИС:

КОМЕНТАР:

Попуњен лист са својим личним подацима и својеручним потписом послати у 7 (седам) оригинална примерка, као додатак писму Уставном суду, да стигне до 11:00 у петак 01.12.2023. г. на поштанску адресу: Љубомир Т. ГРУЈИЋ, Цона Кенедија 31/15, 11070 Београд или лично предати пошљаоцу овог еписма по договору најкасније у недељу 03.12.2023 до 22:00.